

BRODATY (23) ai

o oraz a jasne.

sg m N brodaty (12). ◇ G Brodat(e)go (4). ◇ D Brodat(e)mu (1). ◇ A Brodat(e)go (1). ◇ I Brodatym (1). ◇ L Brodatym (1). ◇ n N brodat(e) (1). ◇ pl A m pers brodat(e) (1). subst brodat(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w.

1. Mający brodę, zarost na dolnej części twarzy; *barbatus* Murm, Mymer¹, Mącz, Calag, Cn; *barbiger*, *multibarbus*, *pogonatus* Cn (8) : Murm 54; Barbatus. Brodaty. Mymer¹ 24; Iako Alexander znalazł niewiałthy brodate. *HistAl* 12v; Potym wyrzał [Aleksander] poŕły Perfkie brodate *BielKron* 123; Mącz 23b; Drugi obraz miał brodę złotą/ ná ktorego czele napis był ten. Ia ieftem brodaty/ Iefliby kto był tyfy/ przydź ku mnie/ á weźmi łobie z mych włofow. *HistRzym* [2], 3; Calag 73a.

2. Mający pęk włosów pod pyskiem (o zwierzętach) (1) : KOza iefł zwierzę brodate *FalZioł* IV 5d.

3. n-pers:

Zestawienie: »Henryk Brodaty« (14): Po śmierci Leŕtkowey począł być roŕterk około opieki Boleŕławá lyná Leŕtkowego miedzy Henrykiem Brodatym á Konrádem Mázowieckim kłiążęcim *BielKron* 358v; Słyszác Konrad Mázowieckie Kłiążę śmierć Henriká brodatego/ począł zálię przeŕładowác Boleŕławá pudiká Kłiążę Krákwfkie y Sędomierfkie *BielKron* 360, 357v [2 r.], 358 [4 r.], 358v, 360 [3 r.], 367 (14).

Cf **BRODZIASTY**, **NIEBRODATY**